

Eco

Xúpiter era o deus máis poderoso de todo o Olimpo romano. A el encantáballe descender a Arcadia para charlar e rir cos seus habitantes, pero temía que a súa muller, Xuno, se enfadase. Por iso ideou un enxeñoso estratexema. Xúpiter convenceu a ninfa Eco para que charlase de calquera cousa con Xuno mentres el aproveitaba para distraerse.

E o truco funcionou durante un tempo: Eco mantiña longas conversacións con Xuno sen ningún sentido, falando sen parar e co único obxectivo de distraer e enganar a deusa.

Pero en certa ocasión, Xúpiter estábao a pasar tan ben que esqueceu que a súa muller podía escoitalo e soltou tal gargallada que Xuno se decatou do que estaba acontecendo. Entón a deusa decidiu facerlle pagar á desgraciada a súa complicidade e a súa traizón.

O castigo consistiu en facer que non puidese falar con sentido: Eco limitárase a repetir a última palabra que dixera a persoa coa que estaba. Non podía evitalo. Pensaba correctamente e tiña desexos como os demais, pero era incapaz de comunicalos. A súa voz era como un espello estragado.

Isto fixo que se avergonzase e se retirase ás profundidades do bosque. Ata que un día pasou por alí un cazador chamado Narciso. Eco quixo falar con el, pero cando Narciso lle preguntou «Quen es?» non puido contestar máis que «es». Á cuestión «Que desexas?» respondeu «Desexas».

Como non conseguiu comunicarse con el, Narciso marchou e ela decidiu ocultarse nunha cova, onde permaneceu sen comer ata que os seus ósos se confundiron coas rochas e non quedou dela máis que a súa voz, que aínda podemos escoitar nalgúns cavernas e acantilados.

Ovidio, *Metamorfose*, Alianza Editorial. (Trad. e adap.).

Traballo co texto

- Que che parece a explicación do eco neste mito?
- Cres que é importante falar e comunicarse correctamente?
- Escribe tres cousas que non poderíamos conseguir sen comunicarnos correctamente.

